

Miloš Kratochvíl, Co si povídaly dvě skříně

Nakoukla jsem do předsíně,
kde se bavily dvě skříně.

„Tak se pochlub, almaro, máš už něco na jaro?“

„To bych řekla, jen se jukni, dvě blůzy a novou sukni.“

Na to vzdychla druhá skříň:

„Proč mám vždycky všeho míň,

proč já malá chudinka

mám jen holá ramínka?!

Volá to až do nebe,

že nemám co do sebe.“